

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 278

2) Til statsministeren af:

Frank Aaen (EL):

»Har statsministeren en forklaring på, hvorfor der er så mange ministersager?«

Frank Aaen (EL):

Det er selvfølgelig i forlængelse af det foregående, for vi husker jo alle sammen, hvordan statsministeren før og lige efter sin tiltræden gjorde meget ud af at sige, at nu skulle der gøres op med det kammerateri, som man havde set under den tidligere regering, og førte en meget høj moralsk profil.

Så vil jeg spørge, når vi så efter 3 år har set den række sager, som jeg nævnte i mit første spørgsmål, hvor der unægtelig har været en del eksempler på kammerateri, om det så ikke giver en statsminister anledning til at overveje: Hvordan kan det være sket? Hvordan kan der være så mange ministre, der ikke har forstået mit budskab om, at nu skulle der være orden i tingene? Hvordan kan det ske, at jeg er nødt til her efter 3 år at indføre skrappe regler, for at ministrene skal være helt på det rene med, at her skal der være orden i tingene?

Giver det ikke som chef anledning til lidt at overveje, hvordan det er kommet dertil, at der så alligevel har været så mange sager?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Som jeg sagde allerede under besvarelsen af det tidligere spørgsmål, er indførelsen af en registrering af ministres og ægtefællers økonomiske interesser ikke noget, som har sit udspring i konkrete sager. Det er noget, som jeg annoncerede allerede sidste efterår, og som er baseret på et generelt ønske om at have størst mulig åbenhed omkring det, fordi det er det bedste middel til at undgå enhver form for mytedannelse. Derfor er reglerne indført.

Frank Aaen (EL):

Nu taler vi jo ikke om myter, vi taler om realiteter, om en minister, som syntes, det var meget vigtigt, at ministerens tidligere skole absolut skulle have en fortrinsstilling i forhold til andre med hensyn til at få nogle midler tildelt, eller en højt placeret minister, som ikke kender bopælsreglerne og derfor kom i klammeri med nogle

EU-tilskudsregler og bopælspligtregler i almindelighed. Det er jo ikke myter, vi taler om.

Må jeg ikke lige gøre opmærksom på, at vi altså er gået over til spørgsmål 2, som ikke handler om registre, men som handler om, hvorvidt statsministeren har nogen forklaring på, hvordan der kan komme så mange sager i en regering, der ellers startede med at understrege, at her var det slut med kammerateri, og her skulle der være orden i sagerne. Hvordan kan det så komme dertil, at der alligevel har været en lang stribe sager, som jo også har ført til, at statsministeren har måttet gøre noget og nu også overvejer, hvordan man laver regler vedrørende borgmestre? Jeg håber, det er for at undgå, at der fremover kommer sager på borgmesterniveau.

Har statsministeren gjort sig nogen overvejelser over, hvordan man kan komme i den situation, at en statsminister må se, at så mange ministre har været ude i noget skidt?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Pressen vil altid og skal altid interessere sig indgående for ministres varetagelse af deres embede. Det samme gælder for oppositionen i Folketinget, og derfor vil der altid kunne komme eksempler på, at ministre bliver udsat for kritik af den måde, de disponerer på. Det kan næsten ikke undgås, sådan har det alle dage været, og sådan vil det også være i fremtiden.

Jeg går ud fra, at pressen vil se kritisk på ministres embedsførelse, oppositionen vil gøre det, men det er jo ikke det samme som, at der så hver gang er holdepunkt for den kritik. Og hver eneste af de sager, som hr. Frank Aaen refererer til, er jo blevet håndteret. De har haft forskellig karakter alle sammen, og hver især er de blevet håndteret. Jeg kan ikke sige andet, end at det er det, der vil ske med mellemrum. Sådan har det været under tidligere regeringer, og sådan har det også været i de forløbne 3 år, men det er jo ikke det samme som, at det så er sager, der har givet problemer eller har været et problem. Det kan godt være, at hr. Frank Aaen synes det, men det er jo en politisk betragtning.

Frank Aaen (EL):

Jamen vi taler jo ikke om politiske betragtninger. Vi taler f.eks. om en miljøminister, som fik kritik af statsrevisorerne, fordi miljøministeren tilgodeså sin egen tidligere skole og undlod åbenhed om den sag. Vi taler om en finansminister, der helt klart overtrådte reglerne om bopælspligt. Vi taler om ministre, der har været ude i så alvorli-